Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannecor*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brasov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 277. **Braşov, Luni-Marţi 17 (29) Decemvre** **1896.**

Crăciunul în Balcanĭ.

Este un lucru fórte curios şi adevărată ironiă a vedé, cum Ungurii în pressa lor, când e vorba de popórele din Balcanĭ, se topesc de dorinţa, de-a le vedé într'o stare mulţămită, liberă şi neatêrnată. Când e vorba de statele micĭ independente din vecinĭ şi de popórele din Turcia, par' că s'ar preface cu totul firea acelora, carĭ aicĭ acasă nu aud şi nu vĕd nimic din nemulţămirile şi plângerile popórelor, ce se simt asuprite şi nedreptăţite.

Astfel vedem şi acum desfăşurându-se nisce principii din cele mai frumóse de umanism şi de dreptate faţă cu viitorul şi cu sórtea popórelor din Peninsula-balcanică într'una din foile unguresci scrise în limba germană, care până astădĭ, cu tóte că e oposiţională, n'a fost în stare sĕ se avênte nicĭ măcar un moment pe acest piedestal orĭ de câte-orĭ a stat faţă cu vre-o cestiune vitală a naţiunilor nemaghiare din acest stat.

Contemplările, despre carĭ vorbim, le face „Budapester Tagblatt“ într'un articul cu titlul de mai sus şi ajunge la cele mai frumóse, netede şi juste conclusiunĭ. E generósă fóia ungurésca când e vorba de sórtea popórelor creştine din Balcanĭ, şi orĭ cât ar simpatisa în fond cu Turcii, recunósce, că stările din imperiul otoman nu se mai pot susţiné şi statele europene vor trebui sĕ facă o rênduélă şi sĕ resolveze odată cestiunea orientală printr'o interventiune înţeléptă în interesul păcii şi al popórelor de-acolo.

Situaţiunea de adĭ, dice numita fóiă, se asémĕnă încâtva cu aceea, ce esista în Europa înainte de prima împărţire a Poloniei. Atuncĭ, ca şi astădĭ, puterile timp mai îndelungat nu s'au putut nicĭ-decum uni, şi acestei împrejurărĭ i-a avut sĕ mulţămésca Polonia continuarea independenţei sale; îndată ce însĕ s'a stabilit unirea între puterĭ, cestiunea a şi fost pornită în văgaşul soluţiunei. Europa are adĭ dreptul de-a interveni în Turcia, căcĭ fără o astfel de intervenţiă ar puté causa marĭ pericule o eventuală cădere a imperiului otoman; ba, dice, o intervenţiă este chiar neapĕrat de lipsă.

Intre astfel de împrejurărĭ, găsesce „Bud. Tagbl.“, că ar fi fórte de dorit, ca situaţia statelor creştine de sine stătătóre din Balcanĭ sĕ fiă consolidată aşa, ca ele sĕ pótă fi un radim pentru procederea Europeĭ. Ea presupune adecă, că s'a stabilit o deplină înţelegere între Rusia, Austro-Ungaria şi celelalte marĭ puterĭ asupra procederei în cestiunea orientală.

Statele creştine balcanice însĕ nu le găsesce într'o astfel de stare consolidată. In Belgrad este éraşĭ criză ministerială, cabinetul Novakovicĭ a demisionat. De aci deduce, că lupta dintre partide în Serbia érăşĭ s'a înăsprit şi că din nou se vor nasce încurcăturĭ interióre. Acésta însĕ este fatal tocmai acum, când în Orient se prepară lucrurĭ, carĭ reclamă unirea şi deplina putere a popórelor de-acolo.

Ce privesce Bulgaria, găsesce cu drept cuvênt, că nicĭ aicĭ nu s'a stîns ura dintre partide. Ca dovadă citéză procesul în contra asasinilor lui Stambulov.

„Singurul stat balcanic, încheiă „Bud. Tagbl.“, în care se află stărĭ consolidate şi regulate — afară de Grecia, care însĕ n'are putere şi al căreia plan de a-şĭ îmulţi armata cu 12,000 de ómenĭ nu va schimba nimic în condiţiunile ei — este România. In acest stat găsesce tripla alianţă, care în Balcanĭ póte fi privită încă mai mult ca în Europa de-un factor al păcii *par excellence*, un radim relativ tare şi în tóte împrejurările sigur“.

Nu voim sĕ cercetăm mai de aprópe afirmaţiunile fóiei unguresci. Dicem numai, că în general aceste afirmărĭ, atât faţă cu popórele din Turcia, cât şi faţă cu România, Serbia şi Bulgaria sunt în general juste.

Marea întrebare însĕ este şi rĕmâne: de ce pressa ungurésca, care vede aşa de bine în depărtare, e atât de órbă pentru ceea ce o încungiură; de ce ea are atât de puţin simţ şi pricepere pentru popórele din statul ungar şi pentru consolidarea acestui stat?

Nu se gândesce óre acéstă pressă, că uşor se póte întêmpla, ca Europa sĕ ajungă într'o di la convingerea, că soluţiunea cestiunei orientale ca sĕ fiă succésă şi definitivă, trebue sĕ se încépă aicĭ în statul ungar, restabilindu-se principiul dreptăţii şi al egalei îndreptăţirĭ între popórele lui?

CRONICA POLITICĂ.

— 16 (28) Decemvre.

In revista sa de erĭ „Pester Lloyd“ constată liniscea din timpul sĕrbătorilor Crăciunului, care a fost numai întru-cât-va întreruptă de crisa ministerială din Serbia. Intr'aceea însĕ, dice numita fóie, se ivesce érăşĭ concurenţa în crearea „celor mai bune garanţii de pace“, adecă **noua înarmare şi întărire a armatelor.** Francia umblă cu gândul de a-şĭ străforma artileria şi de-a înmulţi numĕrul batalionelor din armată. De se va întêmpla acésta, atuncĭ Germania, firesce, nu va puté rĕmâné îndĕrĕt, ér celelate puterĭ vor trebui sĕ urmeze esemplul Franciei şi Germaniei. Parlamentele, dice „Pester Lloyd“, vor trebui sĕ se împace cu nouĕle cheltuelĭ şi vede o mângăiere numai în siguranţa ce o dă perfecţionarea armamentului; acésta este în adevĕr o asigurare fórte costisitóre, dér o asigurare este totuşĭ şi s'ar părea, că armatele, ce cresc în proporţiunĭ gróznice, vor duce *ad absurdum* posibilitatea de a purta rĕsboiu. — Cam slabe speranţe pentru bieţii contribuabilĭ!

*

Din Petersburg primesce organul Cehilor tinerĭ „Narodni Listy“ scirea sensaţională, că **Ţarul** ca **dar de Crăciun** va ordona **desfiinţarea impositelor fonciare** (a dării de pămênt) şi ştergerea tuturor restanţelor de dare. Se va avé o deosebită grijă pentru guvernamentele, unde se află colonii cehice; Cehii vor fi totuşĭ pe picior egal cu Ruşii băştinaşĭ. O comisiune sub preşedinţa generalului Rosenkranz a şi propus guvernului un proiect privitor la acésta. Desfiinţarea impositelor fonciare, ce va intra în vigóre dela anul nou st. v. va avé valóre până atuncĭ, până când venitele fonciare se vor ridica érăşĭ la nivelul de aci înainte.

*

O scire telegrafică primită dela Tera 25 Dec. c. de către „Agenţia Română“ spune, că **Românii din Uskub** au aderat la mişcarea eclesiastică naţională a Românilor din imperiul otoman. Ei părăsesc pe Grecĭ şi *se asociază cu Sêrbii carĭ au promis sĕ respecte drepturile Românilor* în privinţa limbei lor naţionale.

*

Vinerĭ s'a continuat ascultarea martorilor în **procesul Stambulow.** D-na Stambulow, chemată ca martoră, declară că nu vrea sĕ depue. Ea consideră pe acusaţĭ ca nevinovaţĭ, pentru că au fost instrumentele şi victimele guvernului. Ar trebui pedepsiţĭ autorii intelectualĭ ai asasinului, d-l preşedinte şi d-l procuror, mai curênd decât orĭ-care altul. Doctorul *Wanhow* confirmă, că Stambulow a pronunţat cuvinte incoherente, numind pe Tuffekiew, pe Prinţul şi pe Belcew omorîtorii sĕi. Nu póte sĕ afirme décă Stambulow avea conscienţa deplină în acel moment. D-l *Gheorghiew*, judecător la tribunalul de prima instanţă, martor ocular al crimei, depune că doi asasinĭ au lovit pe Stambulow, pe când un al treilea se ţinea de o parte. Martorul nu póte sĕ declare în mod positiv décă vr'una din aceste trei persóne era Boni.

Românii din Macedonia.

In privinţa cestiunei *metropolitului macedo-român Antim* jurnalul „Rép. française“ aduce un articul, din care traducem următórele părţĭ:

„In Constatinopole biserica română este la ordinea dilei în persóna Monseignorului Antim, episcopul Cuţo-Vlahilor, carĭ voesc se sĕ emancipeze de Fanar. Cuţo-Vlahii sunt împrăştiaţĭ în Epir, Albania de sus, Macedonia şi Tesalia. Ei formézā de-a lungul rîului Aspro-Potamo şi pe ambele laturĭ ale Pindului, spre sud şi spre ost dela Ianina, o massa compactă de viţă latină, de aprópe înrudită cu Moldo-Vlachii. Se crede, în genere, că ei îşĭ trag originea dela coloniştii daco-romanĭ pe carĭ împĕratul Aurelian i-a transportat în Moesia pe timpul evacuărei Daciei. Numĕrul Cuţo-Vlahilor e supus la variaţiunĭ bătătóre la ochĭ, asemĕnându-se statisticile grecescĭ cu cele române. Până în 1870 ei erau confundaţĭ cu Grecii, însĕ din timpul ultimului rĕsboiu oriental, graţie numeróselor şcóle române, susţinute de comitetul macedo-român din Bucurescĭ, au revenit la consciinţa naţionalităţii lor. Cifra care se pare mai aprópe de adevĕr în privinţa numĕrului lor este aceea de un milion de suflete.

In 1881, când se tracta de cesiunea Tesaliei şi Epirului pe séma Greciei, delegaţĭ românĭ veniră la Constantinopole, ca sĕ protesteze contra acestei anexiunĭ. De atuncĭ încóce Românii din districtele Grebessa, Koniţa, Zagori, Mezzovo şi Ianina n'au încetat de a cere preoţĭ şi episcopĭ de naţionalitatea lor. Patriarhatul din Fanar şi-a făcut urechia tóca faţă cu aceste cererĭ, a căror îndeplinire ar fi avut ca urmare, că elenismului i s'ar fi luat ultima nădejde de a puté împedeca pe Cuţo-Vlahĭ sĕ nu imiteze esemplul Bulgarilor. Românii macedonenĭ însĕ n'au capitulat. Ei şi-au recrutat doi episcopĭ de origine epirotă şi albaneză, dintre carĭ unul, Antim, metropolitul din Messembri a luat titlul de exarch român şi a voit sĕ deschidă o capelă în Constantinopole, fără nicĭ o autorisare din partea patriarchului grecesc. La stăruinţele acestuia şi pentru a împedeca aventualele neorânduelĭ, poliţia turcéscă s'a opus la acésta; déră Monseignorul Antim provocându-se la o iradea a Sultanului, care recunósce pe Românii macedonienĭ ca comunitate legal constituită, a protestat la Pórtă şi a trimis ministrului de culte o notă, în care se declară neatêrnător de patriarchul grecesc. Astfel de present e evident, că nu se va putea evita o nouă schismă, cu atât mai mult, căcĭ Pórta găsesce în acéstă mişcare un mijloc lesnicios pentru a pune stavilă în Macedonia deodată atât Grecilor, cât şi Bulgarilor, şi că *prin urmare ea o va favorisa.*

Dela Ligă.

Foile din România publică convocarea unui congres estraordinar al Ligii pentru unitatea culturală a Românilor, cu scopul de a se alege un singur comitet central esecutor şi astfel a se delătura regretabilele neînţelegerĭ de până acum. Convocarea acésta este subscrisă, de delegaţii ambelor comitete, d-nii *Ionel Grădişteanu* şi *St. Perietzeanu-Buzĕu.* Ea este adresată preşedinţilor deosebitelor secţiunĭ şi se începe cu următórele pasage:

Domnule Preşedinte! Diferendul ivit în ultimul congres al Ligei şi desbinarea ce s'a produs între membri ei trebueau sĕ înrîurésca în mod păgubitor asupra organisaţiunei şi a scopurilor asociaţiunei nóstre.

Gravitatea împrejurărilor excepţionale, prin care a trecut Liga şi situţia dificilă, în care ea se găsesce reclamă imperios şi mai presus de tóte concentrarea tuturor forţelor, unirea tuturor membrilor sub un singur drapel, într'un singur gând, într'o singură simţire, una şi nedespărţită.

Pentru ca acéstă unire sĕ fiă cu putinţă şi pentru-ca strîngerea rêndurilor nóstre sĕ pótă da tărie Ligii, ni sĕ impune întrunirea secţiunilor în Congres extraordinar, pentru a alege un singur comitet central esecutiv conform înţelegerii intervenite între ambele comitete actuale, carĭ dela acea dată se vor considera ca disolvate.

In vederea acésta avem onóre a convoca Secţiunile Ligii pentru unitatea culturală a tuturor Românilor la Congresul estraordinar ce urméză a se întruni în diua de 12 Ianuarie 1897, stil vechiŭ. în Bucurescĭ. — Spre acest sfîrşit vĕ rugăm, d-le Preşedinte, sĕ luaţĭ de urgenţă disposiţiunile necesare pentru alegerea delegaţilor de către Secţiunĭ.

După acésta se arată modalitatea alegerei delegaţilor.

* * *

Faţă cu situaţiunea actuală a Ligei, fóia „Liga Română“ face următórele apreţierĭ, pe carĭ aflăm de bine a-le reproduce:

„Cunóscem cu toţii trecutul apropiat şi vicisitudinile prin carĭ Liga a trecut. Toţĭ

simţim durerea rănilor de care Liga suferă‘ şi nu prin stabilire de rĕspunderĭ se pot vindeca aceste rănĭ.

„Ar fi sĕ alimentăm un antagonism nefiresc, care numai spre binele Ligii nu póte fi.

„Instituţia nóstră a isvorît din adêncimile sentimentelor nóstre celor mai bune. Toţĭ eram un gând, toţĭ eram un suflet, şi o singură şi nedespărţită simţire era forţa de coesiune, ce ne unea şi ne da putinţa, de a sta cu toţii într’o singură şi impunĕtóre tabără: în câmpul apĕrării naţionale.

„Nicĭ o societate n’a fost îmbrăţişată cu dragostea şi cu entusiasmul de care Liga fù împărtăşită, dér nicĭ o altă societate n’a fost expusă unor dificultăţĭ mai marĭ.

„N’avem decât sĕ ne gândim la situaţiunea geografică, etnografică şi politică a statului nostru, ca sĕ înţelegem dificultăţile, ce se ivesc pentru ómenii noştri de stat din alternativa de a respecta pe de-o-parte îndatoririle internaţionale ale statului nostru, ér pe de altă parte a nu se pune în conflict cu sentimentul nostru naţional.

„Credem a nu greşi, décă vom ḑice, că efectele acestui contrast se vor fi reflectat mai mult séu mai puţin şi asupra Ligii.

„In mod direct séu indirect? E indiferent.

„Vorba e numai, ca noi înşine sĕ nu mărim aceste dificultăţĭ, sĕ nu divisăm ţéra şi partidele nóstre în tabere înduşmănite până şi pe cestiunea naţională.

„Sĕ sperăm, că esperienţele pe carĭ am fost nevoiţĭ sĕ le facem ne-au învĕţat, că nu e înţelept ca sĕ transportăm animosităţile nóstre de partid şi în sanctuarul causei Românilor asupriţĭ.

„Sĕ sperăm, că epoca vrajbei şi a zizaniilor dintre noi pe tema cestiunii naţionale e pe sfârşite, şi că în sinceritate, cu inima deschisă şi strîns uniţĭ ne vom sci inspira de aci înainte şi unii şi alţii numai de causa mare şi comună nouă tuturor.

„Dispară decĭ negura neîncrederii reciproce, ce ne-a ţinut pe loc, şi la lumina patriotismului sincer sĕ unim forţele nóstre şi în armonia sĕ lucrăm în viitor.

„O asociaţiă ca a nóstră nu póte trăì, nu póte prospera şi astfel nu póte corespunde aşteptărilor generale, decât numai prin unirea şi buna înţelegere a tuturor acelora, carĭ îi pórtă un patriotic interes.

„Destul este de sbuciumată viéţa nóstră politică, destul de trist e spectacolul ce ni-l înfăţişéză erupţiunea pasiunilor nóstre pe tĕrîmul politicei militante, ca sĕ înţelem suprema necesitate de a considera Liga drept un teren neutru de activitate patriotică pentru noi toţĭ, fără nicĭ o distincţiune de partide.

„Epoca de iritaţiă, de nervositate şi de lupte violente în cestiunea naţională şi în Ligă s’a sfêrşit. Sfêrşită sĕ rĕmână“.

SCIRILE ḐILEI.

— 16 (28) Decemvre.

Românii la şcóla politechnică din Paris. Comitetul cărţei centenarului şcólei politechnice din Francia, dorind ca sĕ consacre un capitol persónelor de naţionalitate străină, carĭ au urmat cursurile acestei şcóle, d-l colonel Rochas, director, a trimes ministerului de esterne o listă de 83 de elevĭ românĭ, carĭ au frecuentat şcóla politechnică din Paris dela 1833—1885, cu rugăciunea de a ’i indica pe acei carĭ s’au distins printre cei 83, fie prin lucrărĭ sciinţifice, fie prin servicii aduse patriei.

—o—

Iubileu preoţesc. In 21 Noemvre v. a. c. s’a serbat în Lipova, după cum ne spune „Biserica şi Scóla“, iubileul de 50 de anĭ de preoţie al părintelui *Iosif Suciu* de acolo. După săvêrşirea s-tei liturgii iubilantul a rostit o frumósă cuvêntare, la care s rĕspuns păr. protopop tractual Voicu Hamzea. Iubilantul a fost felicitat din mai multe părţĭ; între alte notabilităţĭ l’a felicitat telegrafice şi episcopul sĕu, Ilust. Sa Părintele Ión Meţianu. — Dorim şi noi iubilantului încă mulţĭ anĭ de rodnică activitate.

—o—

Batjocurit de ai sĕi. Am comunicat la timpul sĕu, că preotul „român“ gr. or. Dumitru *Pandovicĭ* din Szentes, la porunca fişpanului a fost luat şi escortat între baionete la închisóre pe cuvênt, că ar fi defraudat nisce banĭ de-ai şcólei comunale, al cărei cassier era el. „Kel. Ért.“ anunţă acum, că Pandovicĭ a fost ţinut în închisóre preventivă timp de 10 ḑile, ér în 22 Decemvre tabla reg. l’a liberat. Indată după liberare, Pandovicĭ şi-a pus în ordine socotelile, ce le-a purtat ca cassier, dovedind, că el nu numai n’a defraudat banii şcólei dér cu ocasiunea arestărei s’au confiscat chiar şi din banii sĕi 243 fl. Acéstă descoperire a înverşiunat şi mai mult oposiţia în contra fişpanului, despre care se ḑice, că pe Pandovicĭ l’a batjocurit astfel numai din rĕsbunare, fiind-că la alegerĭ el a luptat în tabera oposiţiei şi nu a guvernamentalilor. Ajunge a se sci, că preotul Pandovicĭ şi-a luat rĕsplata cuvenită unui renegat. Românii îl despreţuesc ca pe un desertor nemernic, ér Ungurii îşĭ bat joc de el ca de-o unéltă ticălósă. Acésta este sórtea renegaţilor.

—o—

Modificarea legii minelor în România. D-l Ionel Brătianu, însărcinat cu modificarea legei minelor, şi-a presentat deja raportul. Pe lângă multe schimbări în ce privesce dreptul ce se acordă străinilor de a cumpĕra sub-solul, proiectul d-lui Brătianu mai prevede, că concesiunile de-a esploata minele descoperite pe domeniul statului se vor acorda descoperitorilor. Cât privesce însĕ minele descoperite pe proprietăţile particulare, proprietarii suprafeţei fiind şi proprietarĭ ai subsolului, vor rĕmânea, conform cu prescripţiunile codului civil, stăpânĭ absoluţĭ ai minelor. Legea minelor din Anglia a servit decĭ, după cum se vede de model d-lui Brătianu.

—o—

Un scandal „patriotic“. In nóptea de Crăciunul unguresc, redactorul ungur Heltai Hugo şi proprietarul Ersel Kalman, ambii din Budapesta, şi-au petrecut la „Cafenéua Metropol“ de-acolo, avênd cu ei şi o chelneriţă. In cursul petrecerei, bărbaţii se certară între sine şi se înhăţară la luptă, atacându-se unii pe alţii cu cuţitele. Se luptară ca şi nisce fiară sĕlbatice, rănindu-se unii pe alţii de mórte. Un chelner, care voì sĕ-i despartă, fù şi el greu rănit. In urmă poliţia curmà scandalul. — Aşa sciu serba nóptea de Crăciun „civilisatorii Orientului“.

—o—

Societatea „Progresul“ din Făgăraş în şedinţa sa din 5 Decemvre c. a decis, ca sĕ arangeze în 7 Februarie 1897 o producţiune teatrală împreunată cu petrecere de joc. Piesele teatrale vor fi „Iorgu dela Sadagura“ şi „Leac pentru sócre“. — Despre prima serată arangiată în localul societăţei cu disertaţiunĭ, musică instrumentală şi vocală în 17 Decemvre c., ni-se scrie, că a fost fórte bine cercetată de membrii societăţii şi a reuşit pe deplin. In 7 Ianuarie 1897 (a doua ḑi de Crăciun) se va ţiné în localul societăţii o a doua serată literară. Se speră, că şi acésta va fi bine cercetată şi va reuşi bine.

—o—

Cadavrul lui Pasteur. Se scie, că rĕmăşiţele pământescĭ ale renumitului profesor Pasteur au fost aşeḑate provisor în catedrala Notre-Dame din Paris. Acum, după cum se anunţă, cadavrul lui Pasteur a fost dus din catedrală în institutul Pasteur. După binecuvêntare, sicriul a fost însoţit de familia rĕposatului în institut, unde aşteptau Meline ministru-preşedinte, Rèmbaud ministrul instrucţiunii publice, Brisson preşed. camerei deputaţilor şĭ alţĭ notabilĭ şi delegaţĭ englesĭ. Preşedintele Republicei Faure şi Billot ministrul de rĕsboiu au fost representaţĭ prin delegaţĭ. Cadavrul înainte de-a fi aşeḑat spre odihna vecĭnică în criptă s’au ţinut mai multe vorbirĭ.

—o—

Căsĕtoriă între frate si soră. O fóie din Seghedin publică următórea întêmplare sensaţională. Un ţĕran bĕtrân avù doi copii frumuşei. Unul era un copil, cu numele János, dela soţia cea dintâiŭ, al doilea o copilă, Rózsika dela a doua soţiă. Copiiĭ, crescênd marĭ se îndrăgiră unul de altul foc şi ei au spus tatălui lor, că décă el nu-i lăsà sĕ se căsĕtorésců, atuncĭ ei mai bine se prăpădesc. Tatăl se înţelege nicĭ n’a voit sĕ scie, de aceea ce ei voesc şi pe fată o trimise la o rudeniă. Fiiul sĕu din causa acésta de supĕrare s’a aruncat în Tisa, de-aci însĕ a fost scăpat. Vĕḑênd János, că nu i-a succes sĕ se sinucidă, a răpit pe soru-sa şi ambii s’au refugiat în Timişóra. Acésta s’a întêmplat acum 15 anĭ, Rozsika era atuncĭ de 19 anĭ. Familia lor nu i-au mai recunoscut de membri ai ei, ér episcopul de Cianad i-a afurisit. Din acéstă căsĕtoriă ei avură trei copii, ér nĕcazul şi grijile le-erau óspeţĭ de tóte ḑilele. Dela un timp însĕ, femeia (sora maşteră) nu mai putù suferi modul dur de tractare a bărbatului (fratele séu maşter) şi impreună cu o fetiţă de 13 anĭ se reîntórse la Seghedin, unde atâta se rugà de tatăl ei până ce acesta érăşĭ o primi în casa sa. Aci trăi bine un timp óre-care, când odată veni János şi pretinse ca nevasta lui sĕ se întórcă acasă la el. Femeia îi spuse, că ea de-aicĭ încolo nu voesce sĕ-i mai fiă soţiă, ci numai soră credinciósă. János însĕ se mănià şi ḑise, ca el va omorî întréga familiă. După acésta el se duse şi sări a doua-óră în Tisa din locul, de unde a sărit acum 15 anĭ. De astă-dată se şi înecà.

—o—

Un accident pe linia ferată. Joi, trenul fulger venind din Ostanda spre Bucurescĭ, pe când trecea prin gara Galanta cu cea mai mare viteză, s’a lovit de un tren de marfă, care staţiona în acea gară şi atât locomotiva, cât şi vagonul restaurant şi alte două vagóne de durmit s’au sfărîmat. In tren nu erau decât patru călĕtorĭ pentru Pesta. Bucătarul restaurantului a fost grav contusionat la cap. Din acéstă causă, trenul, care trebuia sĕ sosésců Joi în Bucurescĭ, a rĕmas pe loc. Vĕḑênd acéstă întârḑiere, direcţiunea căilor ferate române, un tren expres a plecat din Gara de Nord pentru Constanţa ca sĕ facă serviciul poştei şi călĕtorilor spre Constantinopol. Acelaşĭ tren se va întórce mergênd până la Pesta pentru a se pune în legătură cu trenul fulger.

—o—

Tâlhăria dela Potcóva. Am anunţat ḑilele trecute, că o mare bandă de tâlharĭ din judeţul Argeş a călcat locuinţa preotului din comuna Potcóva. Afară de banditul Radu Otobeiŭ, care a fost prins în lupta ce a avut loc între tîlharĭ şi sătenĭ, cercetările făcute de administraţie şi gendarmerie au dat de urmele altor tovarăşĭ din bandă. Parte din revolverele, ciomege şi topóre, pe carĭ bandiţii în graba lor de a fugi, le uitaseră în casa preotului, au fost recunoscute de locuitorii din comuna Margea (Argeş), ca aparţinênd vestitului bandit Stancu Georgescu, ḑis şi S. G. Păun. Gendarmeria urmăresce acum pe acest tâlhar, care de sigur, că trebue sĕ fi fost conducĕtorul bandei, deórece se constată, că el lipsesce de mai multe ḑile de acasă.

—o—

Sinucis pentru o minciună. Se scrie din Oradea-mare, că un ostaş dela regimentul de infanteriă de-acolo, cu numele Nagy Imre, s’a amoresat foc într’o chelneriţă, cu care s’a şi logodit. Ospĕţul avea sĕ urmeze îndată ce tînĕrul se va libera din miliţiă. S’a întêmplat însĕ, că opt prietenĭ ai lui, vĕḑêndu-l cu inelul pe deget, au început a se lăuda, că pe mirésa lui Nagy fiă-care din ei au avut’o de drăguţă. Acésta l’a amărît pe fericitul logodnic aşa de mult, încât în aceeaşĭ ḑi s’a împuşcat. Indată după asta s’a adeverit, că toţĭ cei opt feciorĭ *au minţit.* Acum toţĭ opt sunt puşĭ în închisóre preventivă, unde îşĭ aştéptă osînda pentru nesocotita lor glumă.

—o—

Cei doi Sidolĭ. Vinerĭ nóptea pe la órele 2, Circul Sidoli din Bucurescĭ a fost teatrul unui spectacol, cum de obiceiŭ nu se dă pe la circurĭ. D-l Cesar Sidoli, care e de mai mult timp în cértă cu ceilalţĭ moştenitorĭ ai defunctului lor tată, a sosit de ierĭ în Capitală şi s’a dus în localul circului însoţit de vr’o 30 de inşĭ din personalul sĕu şi s’au pus cu topórele de au stricat arena. Poliţia fiind încunosciinţată a sosit pe la órele 3 nóptea şi a arestat pe mai mulţĭ dintre aceştĭ ciudaţĭ gimnasticĭ.

—o—

O bună odaiă de închiriat, cu două ferestri spre stradă, luminósă, curată şi sănĕtósă, la posiţiă liniştită, se recomandă doritorilor de a avé un bun cuartir. Pentru informaţiunĭ a se adresa la administraţia fóiei nóstre.

Scirĭ mĕrunte din România. D-l colonel Constantinovicĭ, comandantul gardei regale din Serbia, va veni în Bucurescĭ, aducênd o scrisóre autografă a M. S. Regelui Alexandru al Serbiei către Regele Carol.

— D-l G. Mârzescu, ministrul instrucţiei publice, are intenţia de a depune pe biuroul parlamentului proiectul de lege asupra învĕţămêntului secundar şi superior elaborat de fost ministru P. Poni.

— Vinerĭ s’au împărţit d-lor deputaţĭ şi senatorĭ invitaţiunea pentru balul Curţei ce se dă la Palat la 1 Ianuarie.

— Societatea de sciinţe fisice din capitală sub preşedinţia d-lui Saligny, directorul căilor ferate, şi societatea de matematicĭ sub preşedinţa d-lui Gogu, profesor universitar, se vor contopi ambele într’o singură societate sub numirea de „Societatea sciinţifică“.

— In Buzău se lucréză cu mare activitate la terminarea halelor de carne şi pesce ce se construesc în piaţă, precum şi a două locale de şcolĭ primare.

— Locuitorul Niţă Sulu din cătunul Cromgea, plasa Hârşova, jud. Constanţa, voind sĕ aprindă focul la o sobă cu gaz, a turnat gaz dintr’o tinichea de vre-o 10 litrurĭ. Gazul a luat foc şi bordeiul a ars cu desĕvârşire. Cumnata lui Niţă Sulu şi doi copii ai lui de 1 şi 2 anĭ, au fost arşĭ. Sulu şi o altă femeiă, deşi au putut eşi afară, au murit ceva mai târḑiu din causa arsurilor oribile, ér femeia lui Sulu şi locuitorul Ames Ali, care se afla în trecere acolo, au arsurĭ grósnice, carĭ le pun viéţa în pericol.

— Cu începerea dela 1 Ianuarie viitor revista „Convorbirĭ Literare“ trece din nou în editura librăriei Socec. In numĕrul din Ianuarie vor apare articole semnate de d-nii T. Maiorescu, Onciul, I. Bogdan, G. Coşbuc, Evolceanu, R. Motru ş. a.

— Ministerul de rĕsboiŭ a numit o comisiune de oficerĭ superiorĭ în scopul de a înfiinţa pe platoul dela Cotrocenĭ un poligon de tir, după modelul poligonului austriac dela Bruck. Acéstă comisiă va merge la Bruck ca sĕ studieze poligonul model la faţa locului.

— O societate olandeză a propus guvernului prin d-l I. Staia din Ploeştĭ, de a lega oraşul Ploeştĭ cu Vălenii-de-Munte prin o cale ferată. In acest scop Societatea pune la disposiţie un capital de 15 milióne francĭ. Traseul acestei linii va fi: Ploeştĭ - Bucov - Scăenĭ - Iazu-Morilor - Podgoria-Vălenĭ-Măneştĭ. Lungimea acestei linii va fi de 30 kilometri.

A treia conferenţă publică.

Erĭ ni-a vorbit d-na *Maria Baiulescu.* Ni-a vorbit despre „*Femeia în societatea de astăḑĭ*“.

Era de-ajuns sĕ se scie atât, pentru ca conferenţa sĕ fiă una din cele mai cercetate. Bărbaţii mânaţĭ de curiositate, damele de interes, căcĭ se tracta de ele şi despre ele. Astfel marea sală a gimnasiului român era plină de ascultătorĭ şi ascultătóre.

A şi fost conferenţa d-nei Baiulescu cât se póte de interesantă. Cu multă seriositate a studiului, cu mult sentiment şi claritate de idei îşĭ desvoltà d-sa picanta temă, ce şi-a ales.

Prelegerea şi-o începù prin a arăta, ce este a se înţelege sub emanciparea femeilor, căutând din capul locului a trage o liniă de demarcaţiune între tendinţele de emancipare a femeilor şi între tendinţele cu caracter socialist. Făcù apoi o pri-

...ire generală asupra codicelor de legĭ ale diferitelor state civilisate ale Europei pentru de-a arăta, cum este tractată femeia și de ce drepturĭ se bucură ea în singuraticele state.

Conferențiara reveni apoi asupra modului general de judecare al bărbaților față de femei. De sine ințeles, conferențiara luă partea femeilor. Pe bărbați îi găsesce nedrepți și egoiști, în unele casurĭ chiar indiferenți față de femei. Ce-i drept, acestea nu le spuse tocmai direct, dér ne vorbĭ despre *premiile*, ce capii de familiă trebue să le dea în ḑilele de astăḑĭ sub titlul de „*ḑestre*“ pentru a puté îndupleca pe bărbați ca să se însóre. Atâta era de ajuns pentru ca cei ce au avut urechĭ de auḑit să auḑă. Din șirul bărbaților s'a auḑit chiar un glas bătrânesc, protestând cu cuvintele: „N'o fi tocmai așa!“ Apostrofarea acésta a căḑut bine bărbaților.

Atâta indolență nu merită femeile. Ele au dovedit, că sunt tot atât de cu spirit, tot atât de capabile și inteligente ca și bărbații. Aci conferențiara cită mai multe somități femeescĭ de-ale diferitelor popóre, arătând în special, că femeile române încă s'au distins și se disting pe terenul sciințelor și artelor. La Paris, Românele sunt printre cele dintâi, carĭ se disting între ascultătórele facultății de medicină etc.

După tóte astea conferențiara ajunge la conclusiunea, că femeia merită să fiă altfel tractată și considerată în viéța socială. In classa poporului nostru agricol, chiar și în a industriașilor și comercianților, femeia se bucură de drepturĭ apróре egale cu bărbatul, muncesce, chivernisesce de-o potrivă, și, în casurĭ eventuale, nu este împedecată de-a purta insa-șĭ economia, de-a conduce comerciul orĭ industria. Pentru ce în classa funcționarilor să fiă altfel? Pentru ce soția funcționarului, după mórtea bărbatului său, să fiă nevoită a se mulțămi cu o „miserabilă pensiă, ce ’i-se dă ca de milă?“

Termină prin a consilia pe bărbați, să nu ia așa de ușor cestiunea emancipării femeilor. Când ele vor fi emancipate, vor fi spre ajutorul bărbaților, căcĭ aceștia vor găsi în ele adevărați soțĭ de luptă, soțĭ de muncă și sprijin.

D-na Baiulescu a predat tema dela început până la sfârșit cu voce clară, într'un mod fórte viu și însuflețit.

Succesul conferenței a fost cât se póte de frumos. Conferențiara seceră vii și repețite aplause.

Din camera română.

Ședința dela 11 Decemvre v.

D-l N. *Fleva* rógă biroul să-i pună la disposiție actele privitóre la aplanarea conflictului dintre România și Grecia.

Camera întră apoi în ordinea ḑilei discuțiunea asupra proiectului de adresă la discursul Tronului.

Prințul Gr. M. Sturdza are cuvêntul. D-sa resumă cele spuse erĭ și întră în considerațiunĭ asupra triplei alianțe și a alianței Franco-Ruse, susținând, că e o greșélă enormă din partea României de a se alipi de tripla alianță.

Vorbind de resbelul dela 77—78, Prințul Sturdza ḑice: „décă n'am fi avut la spatele nóstre armatele Rusiei, am fi fost învinșĭ de Turcĭ“.

Aceste cuvinte ale oratorului ridică o furtună de protestărĭ. Mai mulțĭ deputațĭ întrerup: (Protestăm! Curagiul armatelor nóstre ne-a dus la Plevna, ér nu armatele rusescĭ!) Președintele intervine și liniștea se restabilesce.

Oratorul continuă a ataca tripla alianță și a sprijini o apropiere cătră Rusia. Tóte resultatele cele mari, ḑice, ce am fi fost în drept să așteptăm dela strălucita nóstră situațiune în Europa, le-am pierdut din causa imprudenței nóstre și a politicei triplei alianțe. Prințul Sturdza crede, că țĕranul român, poporul, are dragoste pentru Rusia.

D-l Dincă *Schileru*: D-ta nu represințĭ pe țĕranul român și nu poțĭ vorbi în numele luĭ.

Prințul Sturdza: D-ta nu represințĭ în ochii mei nicĭ pe țĕran nicĭ pe orășean. Te rog nu mĕ întrerupe.

D-l Dincă *Schileru*: Nu vorbițĭ în numele țĕranului.

Prințul Sturdza: (Apostrofând) Ai să tacĭ acolo, d-ta! (Ilaritate).

Oratorul continuă apoi a se ocupa de Rusia și a se declara în contra politicei triplei alianțe.

Un alt incident:

Prințul Sturdza atrage atențiunea câtor-va deputați din jurul tribunei să-l asculte; printre aceștia se află și d-l Costinescu.

D-l *Costinescu*: Nu vĕ supĕrați, décă nu ascultăm. In parlamentul nostru nu se rostesc asemenea discursurĭ; ele sunt bune într'un parlament rusesc. Am tolerat, până acum, dér nu mai putem asculta mai departe. (Aplause).

Prințul Sturdza: Eu îmĭ fac datoria și vorbesc în sensul vederilor mele. Te poftesc să nu mĕ mai întrerupĭ.

D-l C. *Nacu*: Ai să rămâi cu băncile góle.

Vocĭ: Suntem luminațĭ.

Prințul Gr. Sturdza nu ține socotélă de întreruperĭ și continuă mai departe discursul sĕu. (Camera începe de-odată să se descomplecteze, unul câte unul deputații părăsesc incinta).

Oratorul spune, că interesul politic și militar al României e să se alieze cu Rusia, ér nu cu puterile centrale. Constată apoi, că o înrîurire străină apasă asupra ómenilor politicĭ românĭ și să silesce a urma o politică contrară intereselor țĕrii. Singura politică înțeléptă este o alianță sinceră cu Rusia, fiă în timp de pace, fiă în timp de resboiŭ, ḑice prințul Sturdza terminând.

Ședința se suspendă pentru câte-va minute.

La redeschidere se acordă cuvêntul: D-lui M. *Moisescu*, care declară, că vorbesce în numele țĕranului român și că e dator să rĕspundă alegațiunei prințului Sturdza după care țĕranul ar avé preferințe pentru Rusia. Țĕranul român n'are nicĭ o preferință, ḑice d-l Moisescu.

Declară apoi, că nu este în potriva proiectului de adresă; țĕranul român trebue să fiă mulțumit de casa rurală și lărgirea inamovibilității, anunțe prin Mesagiul regal. Oratorul își face reservele sale însĕ asupra organisării casei rurale.

Ocupându-se apoi de învĕțătorĭ, d-l Moisescu cere guvernului un proiect de lege pentru regularea sórtei și salariilor învĕțătorilor sătescĭ; cere scolĭ de agricultură și meserie regională; modificarea legii Sinodale în sensul de-a permite preoților de mir și laicilor întrarea în acéstă adunare bisericéscă.

D-l Moisescu încheiă spunênd, că singurul remediu la tóte relele espuse de d-sa, e sufragiul universal.

Ședința se ridică.

Onorată Redacțiune!

Vĕ rugăm cu insistență pentru grabnica publicare a următorului nostru:

Rĕspuns la materialul instructiv al „Tribunei.“

35 de anĭ ne despart de înființarea societății nóstre „Petru Maior, de momentul solemn, când tinerimea universitară română din Budapesta, conscię de chemarea sa, se grupeză sub stindardul societății pe a cărui flamură înscrie cu litere de aur: „desvoltare în cultură, în limba română și lățirea spiritului de colegialitate“.

Dela înființarea ei și până astăḑĭ cu o nespusă bucuriă constatăm, că'n butul pedecilor ce i-s'au pus în desvoltarea ei, în mĕsura micilor mijlóce de carĭ dispune, a progresat și progreséză în mod satisfăcĕtor.

Marea speranță pentru viitor ne cresce și încurajéză cu atât mai mult cu cât vedem încrederea, stima și iubirea ce societatea nóstră a dobândit prin purtarea sa de până acum înaintea publicului nostru, care ținênd cont de scopul măreț ce-l urmăresce societatea n'a întârḑiat de a-i întinde sprijinul sĕu moral și material, de câte-orĭ interesele ei i'au reclamat.

Tinerimea română universitară a rĕspuns acestei încrederĭ prin îndeplinirea datorinței ce i-se impune față de acest tesaur scump al ei.

Intru cât vr'un act óre-care ar arunca umbră asupra societății cu tendința de a-o discredita, întru cât s'ar clătina stima și încrederea publicului față de acésta, ne ținem de datorință a ne ridica cuvêntul și a veghia ca reputațiunea ei să stea totdéuna la nivoul ce i-se cuvine.

Conscii de acéstă datorință și totodată drept incontestabil al nostru apróре toțĭ membrii societății „P. M.“, carĭ nu plecaseră încă acasă pe feriile Crăciunului, am publicat o declarațiune drept rectificare la o corespondență apărută în Nrul 257 al „Tribunei“, în care se cuprind ofense la adresa societății și a membrilor ei.

Nicĭ nu ni-a trecut prin minte, că espresiunĭ ca: „fatală desbinare“, spirit de partid“, „chestie de confesionalitate“, „vătămărĭ adâncĭ“, „scene urîte“, „intrigĭ“ etc., să nu justifice și motiveze pe deplin pășirea nóstră în forma în care am făcut'o.

Despre corectitatea punctului de vedere al „Trib“ că: mai ușor era o rectificare obiectivă din partea unui său doi membri și lucrul era gata, — cu durere trebue să mărturisim că nu ne-am putut convinge. Cu atât mai tare am ținut de necesar a o face în forma amintită, cu cât on. Red. a „Trib.“ — respective d-l „director“ al ei Dr. Elie Dăian, — a fost rugat de presidentul actual al societății, ca având în vedere posiția grea a societății mai cu sémă dela suspinderea ei încóce, să binevoéscă a nu da loc în ḑiarul „Trib“. decât acelor scirĭ referitóre la societate, carĭ sunt confirmate de presidentul ei.

Abstrăgênd dela acéstă împrejurare, décă luăm în considerare, că actualul președint al societății a rugat special pe d-l Dr. Elie Dăian, să desmintă scirea falsă și tendențiósă din corespondența din cestiune, *și totuși nu a făcut-o*, — lăsăm la judecata publicului nepreocupat décă a fost justa și motivată pășirea nóstră alor 25, orĭ nu.

Astfel stând lucrul, după-ce numai consciențiositatea și bunăvoința nu am putut observa dela redac. actuală a „Trib“., am fost necesitațĭ a-ne esprima regretele nóstre față de ea, care uitându-șĭ datorința de a controla adeveritatea celor ce i-se trimit spre publicare, a desconsiderat și repețitele rugărĭ, ca cel puțin la insistința celor competențĭ să rectifice.

Acum la obiect.

Articolul întitulat „Material instructiv“ din Nr. 270. ex 96. cuprinde ofense directe la adresa nóstră, a celor subscrișĭ în declarațiunea amintită.

Ne place a crede, că Red. „Trib“ nu se indentifică cu articolul „Material instructiv“, ci dór un membru al ei se face procatorul corespondentului ei din tufă.

Ce se ḑice în acest articol?

1. *Se contestă celor 25 membri independința în esprimarea convingerilor proprii* prin afirmațiunile: că „s'au găsit ómenĭ, carĭ au subscris o declarațiune făcută de nu sciu cine“.

2. *Că numai presentând o stare falsă a faptelor ni-a succes a abusa de bunăvoința urnalelor* „Gaz. Trans.“ și „Dreptatea“, carĭ au binevoit a publica în colónele lor declarația nóstră.

Respingem aceste bănuelĭ josnice și demne de autorul pretinsului „Material instructiv“, ca incompatibile cu demnitatea nóstră de civĭ universitarĭ, carĭ totdéuna ținem să ne manifestăm convingerile nóstre proprii și independente, arătând că nu stăm în serviciul nimĕrui.

Jurnalelor „Gazeta Trans.“ și „Dreptatea“, carĭ le asigurăm de stima și recunoscința nóstră, le suntem mulțămitorĭ, căcĭ ne-am convins, că nu au tras la îndoială adeveritatea celor scrise de 25 tinerĭ universitarĭ, — de dragul corespondenței apărute în „Trib.“

Cu atât mai bătătóre la ochĭ e atitudinea „Trib.“ care contestă starea faptică a lucrurilor, presentată de noi, față de aserțiunile false ale corespondentului ei.

Mai reese din „Materialul instructiv“ al „Trib“, că autorul aceluia punênd tótă afacerea pe teren personal, consideră chestiile D-sale personale, ce le are cu un membru subscris în declarațiune, drept motor la pășirea nóstră față de redacț. „Trib.“ Trebue să *reprobăm* o astfel de procedură unde lipsesce obiectivitatea recurtă și preponderéză considerațiunile particulare.

Nu avem lipsă de regretele autorului „Materialului instructiv“, *le respingem* dimpreună cu constatarea, démnă de autorul aceluia, că între noi a intrat „spiritul de olică“.

Intrucât s'ar puté constata pretinsa „înmormêntare morală“ a d-lui R. Cupariu, descoperită de „Trib.“ din declarațiunea nóstră, observăm, că nu noi, ci „Trib.“ a dat ansă la ea.

In fine ținem de necesar a declara din parte-ne de încheiată orĭ-ce polemie în cestia acésta până când atât autorul corespondenței false și tendențióse, cât și autorul „Materialului instructiv“, nu vor eși pe față și nu vor retrage cu propria iscălitură ofensele josnice, ceĕa ce pretindem în interesul adevĕrului și al păcii între frați — décă țin la cinstea lor.

B.-pesta în 24 Decemvre 1896.

In numele celor 25:

Tit Mălaiŭ, rigor. în drept. Axente Banciu. Octavian Vasu, st. în drept. Ilarie Chendi, stud. în filosofie. August Straitiariu, stud. jur. N. Sulică Stătioicu, stud. în filosofie. Aureliu Cioban, st. în drept. Aurel Popescu, stud. în drept. Stan Vidrighin, stud. technic. Marcu Jantea, stud. fil. Aurel Flores, stud. în drept. Dumitru Lupan, stud. fil. Nicolae Stanciu, stud. technic. Triboniu Almășescu, stud. technic. Victor Mandeal stud. technic. Ilie Ganea, stud. med. Aurel Moaca, stud. jur.

Intre cei subscrișĭ sunt câțĭ-va, carĭ neavênd ocasiune să subscrie declarațiunea precedentă, aderéză prin subscrierea presentă.

DIVERSE.

Din viéța dramaturgului frances Sardou. Dramaturgul frances trăesce după o metodă fórte strictă. Se scólă diminéța la 6 óre și scrie până la améḑĭ. Indată ce intră în odaia sa de lucru, o încuiă și nu lasă pe nimenea să-l conturbe, afară de bărbierul, care-l servesce ḑilnic. La 12 óre dejunéză împreună cu soția și copilul sĕu. După dejun face o plimbare scurtă, fuméză o țigară și cetesce jurnale. La 3 óre d. a. primesce în audiență pe actorĭ, actrițe, intendanțĭ și pe directorii de teatre. unul după altul. Aceștia vin la el din tóte părțile și mai ales din New-York și Londra. La 6 și $^1/_2$ óre séra prânḑesce, mai fuméză o țigară și la 10 óre se culcă. Sardou în ținutul acela este ca un mic rege. El după ce scrie o piesă teatrală nu mai schimbă nimic. Odată la cererea unuia ca să schimbe ceva în drama „Thermidor“, Sardou rĕspunse: „Nicĭ un rênd — nicĭ o vorbă — nicĭ o silabă!“ El (Sardou) prescrie și costumul pentru actrițe. „Décă acésta n'așĭ face-o“, ḑise el, „ele tóte ar purta costume roșii, pentru-ca să atragă atențiunea privitorilor, și acésta într'adevĕr odată se și întêmplă în Odéon“.

O asemĕnare. Când Napoleon III după lupta dela Solferino călărĭ cu suita sa peste câmpul de bătăliă, la vĕḑul atâtor morțĭ și rănițĭ, carĭ acopereau câmpul de rĕsboiu cu fața tristă ḑise cătră oficerul sĕu de ordonanță Murat, nepotul renumitului Murat-pașa: „Da, d-le Murat nicĭ o bucătărésă nu póte pregăti o pancovă, fără ca să nu strice ouĕle“.

Un Japonez despre Europenĭ. Un Japonez, călĕtorind odată prin Europa, ḑise după reîntórcere cătră compatrioții săĭ despre Europenĭ următórele: „Totușĭ ómenii din Europa sunt cei mai marĭ nebunĭ. Acolo órtă pălăriĭ, carĭ costă apróре 3 mărcĭ (1 m.=60 cr.) și apoi ploiere (umbrele) carĭ érăși costă 15 mărcĭ, ca să nu-șĭ ude pălăriile!“

Dér Presentul? *Instructorul* (cătră elev): „Invață, învață și încă-odată învață!... De câte-orĭ să-țĭ mai spun: Cugetă-te la viitor!?“

Elevul (plângênd): „Da, da, tot numai la viitor, dér la present să nu mĕ gândesc nicĭ-odată?“

Filosofiă practică. „Eu nu pricep nicĭodecum pentru-ce trebue omul să se însóre, când el póte mânca și singur două porții!“

Bună logică. *Unchiul*: „... De vei face esamenul, îțĭ voiŭ plăti tóte datoriile!“

— *Nepotul*: „Va se ḑică ca să studiez numai pentru creditorii meĭ?“

Sentență. Cei mai marĭ moraliscĭ sunt aceia, carĭ séu n'au gustat încă viața, séu au gustat'o prea mult.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Decemvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coróne ung. 4%	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	122.90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.40
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.40
Imprum. ung. cu premii	150.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	137.—
Renta de hârtie austr.	101 35
Renta de argint austr.	101.45
Renta de aur austr.	120.90
Losurĭ din 1860	143.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	934.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	412.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	374.—
Napoleondorĭ	9.53½
Mărcĭ imperiale germane	58 90
London vista	120.—
Paris vista	47.55
Rente de coróne austr. 4%.	100.80
Note italiene	45.35

Cursul pieţei Brașov.

Din 25 Decemvre 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.43	Vênd.	9.43
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Tipografia A. Muresianu, Brașov.